

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci

Dagmar Pavlasové

„Svět Mo Yanových povídek a jeho obyvatelé“

Práce představuje charakteristické rysy povídkové tvorby současného čínského spisovatele Mo Yana (1956) na materiálu čtyř povídek z druhé poloviny osmdesátých až počátku devadesátých let, tedy z období, v němž se Mo Yan etabloval jako jedna z nejvýraznějších postav čínské literární scény.

V první, kompilační části práce diplomantka podává informaci o životě a díle spisovatele, upozorňuje na důležité inspirační zdroje spisovatelovy tvorby a zasazuje ji do kontextu vývoje čínské literatury po Kulturní revoluci, zejména pak literatury osmdesátých let dvacátého století. Jistým omezením je skutečnost, že diplomantka při zvažování inspiračních zdrojů spisovatelovy tvorby čerpá takřka výhradně ze dvou spisovatelových vzpomínkových statí (Mo Yan 2000, 2003). Výklad se tak soustředí na mimoliterární (zde též obtížně ověřitelné) souvislosti (vliv zážitků z dětství a mládí), aniž by byly dostatečně zváženy souvislosti literární (vliv četby a studia). Přestože následující kapitola usilující o zasazení Mo Yanovy tvorby do dobového literárního kontextu poskytuje jen letmý a neúplný pohled na vývoj literatury, diplomantka v ní nastoluje dvě relevantní otázky: jaký je vztah Mo Yanova díla k dobovému proudu „literatury hledání kořenů“ a k tzv. „literatuře domoviny“ předválečného období.

Stěžejní částí práce jsou analytické kapitoly, v nichž se diplomantka postupně zaměřuje na vybrané součásti významové výstavby čtyř Mo Yanových povídek.

V kapitole věnované fikčnímu prostoru kraje Gaomi je podán přehled charakteristik prostředí, v němž se odehrávají analyzované příběhy. Diplomantka podává výčet hlavních složek fikčního prostoru a jejich charakteristiky. V podkapitole věnované specifickému způsobu líčení scenerií diplomantka vhodně zmiňuje způsoby, jakými spisovatel dodává svému prostoru proměnlivost, dynamiku a nejednoznačnost.

Kapitola zaměřená na postavy, představuje charakteristické rysy protagonistů Mo Yanových příběhů jako těch, kdo jsou bytostně spjati právě s krajem Gaomi. Výklad v podkapitole věnované charakterizaci postav je však negativně poznamenán mechanickou aplikací nomenklatury charakterizace literární postavy D. Hodrové.

V kapitole „Vypravěč“ diplomantka představuje jako klíčový významotvorný prvek Mo Yanovy tvorby specifického vypravěče oscilujícího mezi pouhým hlasem a postavou.

Analytická část práce sice podává řadu platných dílčích pozorování, diplomantce se však nedaří tato pozorování dostatečně propojit a zobecnit. Práce je jako celek negativně poznamenána nedostatečnou obeznameností s rozsáhlejším vzorkem spisovatelova díla, která se projevuje mimo jiné tím, že v ní s výjimkou několika odkazů na novelu Rudý gaoliang prakticky chybí odkazy na další Mo Yanova díla. O nedostatečném přehledu svědčí též závěr práce, v němž se diplomantka omezuje na rekapitulaci uplatněných postupů, aniž by se pokusila o shrnutí či zobecnění poznatků, k nimž dospěla při analýze jednotlivých povídek.

Navrhuji hodnocení „velmi dobře“ až „dobře“.

V Praze 18. června 2008

Dušan Andrš

